



Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

N

Ø

R

R

E

I

NR. 3 - 1969 - 61. ÅRGANG

S

BED OG ARBEJD

S

U

M



HØJSKOLE OG EFTERSKOLE

UDGIVET AF ELEVFORENINGEN

Til eftertanke

Ligesom et barn, der leger et par skridt fra brændingen, alligevel er tryk, fordi fars eller mors øje våger over det, sådan kan vi være trygge – under alle forhold – fordi Guds faderøje våger over os.

Den tanke, at Guds øje følger os over alt, møder vi ofte i Gamle Testamente – „Hvor skal jeg fly hen for din Ånd?“ spørger salmisten – „om jeg ville bo ved det yderste hav, så var du der“. Den, der flygter for Gud, kan ikke flygte fra ham. Han vil følge dem – med sin kærlighed.

Salmisten har fundet stor tryghed i bevidstheden om, at Gud ser alt. Han ser mig og glemmer mig ikke! Derfor er jeg aldrig ladt i stikken. – Han ikke blot følger mig, „han omslutter mig forfra og bagfra“ med sin kærlighed, og gør mig glad, uanset de ydre forhold.

Han ser alt, det betyder, at han ser mine fejl og fald, han ser mine lønlige brist. Da går der dom over mit liv. – Men han ser mig gennem Kristi kors – ligesom jeg ser ham gennem Kristi kors, og deri ligger min frelse. Han ser Kristi kors tegnet over mit liv – og jeg ser igennem korset lige ind i Guds hjerte, og ser en kærlighed, som jeg ikke fatter.

„Se derfor til, hvorledes I vandrer –“ nemlig som dem, der er tegnet med korsets tegn, for at I skal tilhøre den korsfæstede. – Hvorledes skal vi da vandre? – Her taler salmisten om, at Guds øje leder os ligesom far eller mor med et blik kan standse, opmuntre eller kalde barnet tilbage. – „Jeg vil lære dig og vise dig, hvor du skal gå. Jeg vil råde dig ved at fæste mit øje på dig“. (Sl. 32, 8).

Pastor Tb. Matthiesen, Christianskirken, Århus.
(Brødremenighedens huskalender)

Hvorfor kan livets problemer ikke møde os, når vi er 17 og ved alt? Amerikansk.

Perlens hemmelighed

Mon ikke de fleste, som læser dette, har læst John Steinbeck's lille fine roman „Perlen“? – Hvis ikke, da har du endnu en stor oplevelse til gode. Det følgende kan da måske opmuntre dig til at få den læst.

Men har du læst romanen, mon da ikke det er gået dig på lignende måde, som tilfældet er for mit vedkommende: „Perlen“ vender man gang på gang tilbage til. Stådig er der noget nyt at hente. Ganske naturligt melder spørgsmålet sig da: Hvori ligger „Perlen“'s hemmelighed? Hvad vil John Steinbeck sige os med denne roman?

Mange muligheder foreligger. Her skal blot nævnes nogle af de emner, romanen berører:

a) Vil forfatteren sætte et stort spørgsmål ved værdien af naturfolkets møde med den såkaldte civiliserede verden? Mistede disse første ikke derved mere, end de vandt? „Trygheden fra tiden før Perlen var borte.“ (citat).

b) Eller vil han påvise, at når mulighed foreligger, da vågner menneskets begær efter sociale goder, efter position. Det ligger i os alle, og kun lidt skal der til for at kalde det til live.

c) Eller måske er det menneskers misundelse og ondskab, som skal være romanens bærende tanke.

d) Man kunne også få den tanke, at det skal være en om menneskeheden almen-gældende myte, ja, grænsende til en lignelse, hvor tankerne går til Jesu ord, da han sagde: „Hvad gavner det mennesket, om han vandt den hele verden, men måtte bøde med sin sjæl.“

Ovennævnte viser, at der er mange muligheder for fortolkning af denne lille roman. Det gør den ikke mindre læseværdig – tværtimod.

Titlen „Perlen“ fører uvilkårligt tankerne hen på Math. 13,44, hvor Jesus i en lignelse

vil forklare disciplene noget om Guds rige. Han gør det med ordene, vi så godt kender: „Med Himmeriget er det ligesom med en skat, der var skjult i en mark, og en mand finder den og holder det hemmeligt, og af glæde over den går han hen og sælger alt, hvad han har, og køber den mark.“

Ved at sammenligne Kino's (romanens hovedperson) forhold til den fundne perle med denne købmands forhold til den fundne skat, netop derved er vi efter min mening nået ind til noget ganske centralt i denne roman. Til det, som for mig er Perlens hemmelighed.

En sådan sammenligning åbenbarer øjnefaldende forskelle. På samme tid, Kino finder Perlen, er underet sket – deres dreng er helbredt. Her kunne man tænke sig romanen sluttet, og dermed ville der være overensstemmelse mellem den og Jesu lignelse.

Men Steinbeck slutter ikke her. Kino har fundet perlen, men er ikke klar over, at det er PERLEN. Er ikke klar over, at hermed har han det i eje, som har sin uimstelige værdi i sig selv. Han ser i perlen kun et objekt, som han med fornuft og kølig omtanke kan *bruge* til at skaffe sig og sin familie økonomiske fordele.

Og fordi han ikke vil nøjes med at eje, men vil bruge perlen, derfor er PERLENS undergørende kraft brudt, og fra det øjeblik ejer Kino blot en ganske almindelig – omend kostbar – perle. Men han har ikke heldet med sig og oplever kun følgerne af de forbandelser, som det at eje sådanne rigdomme kan medføre.

Jeg er ikke tankeløser og ved derfor ikke, hvad der har været Steinbeck's mening med denne roman. Men at han har haft Jesu lignelse i tankerne, derom kan næppe herske tvivl.

Som sagt: mange muligheder for fortolkning foreligger. Dog udelukker det ikke, at for mig er Perlens hemmelighed denne sammenligning med Jesu lignelse. En sådan sammenligning giver en dybere forståelse af,

hvori PERLENS – evighedshåbets – hemmelighed ligger. Den har værdien i sig selv. Den skal ikke bruges i et eller andet egoistisk øjemed. Man kan finde perler og evt. afhænde dem med større eller mindre udbytte. Men PERLEN har kun værdi, så længe vi vil beholde den som os uundværlig – Men da har den også evigheds værdi. O. G.

Historien om et digt

Da jeg i sidste nr. af bladet bragte et digt af fhv. forstander Olsen, var det ud fra en personlig vurdering, at valget netop faldt på dette digt. Derfor var det mig en glæde at modtage nedenstående, hvor forfatteren fortæller om digtets baggrund.

Digtet „Nej se, hvor efterårets vind har farver i sin taske“ har sin egen smukke og vemodige historie, der er nøje knyttet til Nørre Nissum Højskole, hvorfor jeg skynder mig at fortælle den.

De syv vers er skrevet i Grejsdalen den 9. oktober 1919. Der var en høj, bevokset med egekrat. Her sad jeg. Til alle sider var skovklædte skrænter. I dalene var afhøstede stubmarker og ind imellem græsarealer, der endnu var agurkegrønne.

Da blyant og papir var fundet frem, blev versene til, så hurtigt som man skriver en fødselsdagshilsen til sin moster.

Helene og jeg begyndte vort arbejde i Nørre Nissum dette år efter sommerferien. Men allerede i pinsen deltog vi i højskolens elevmøde, for derved at søge tilknytning til skolens tidligere elever og lærere.

I toget fra Struer til Vejle sad vi på tilbageturen i kupé sammen med sommerelever fra 1918. Blandt disse var Elna Holdorff fra Hornstrup og Johanne Nissen fra Randbøl. Begge gjorde aftale med mig, at jeg skulle komme til deres egn og holde ungdomsmø-

der. Det var umuligt at være blind for, hvor begejstrede de var, og hvor gerne de ønskede, at unge fra deres egn skulle blive elever på deres skole.

Med Elna blev gjort den aftale, at mødet i Hornstrup skulle holdes den 9. oktober, og hendes ord om, at hun glædede sig til denne dag, var aldeles overflødige. Det lyste ud af hele hendes unge livsfølelse og inderligt alvorlige væsen.

Da jeg kom til Elnas hjem den 9. oktober, var Elna forlængst død. Vi havde måttet fortælle derom allerede i septembernummeret af vort lille blad. Hendes grav fandtes på Hornstrup kirkegård.

Hendes far havde meget smukt at fortælle om hende og sagde blandt andet: Glad rejste hun til elevmødet i pinsen, og glad kom hun hjem!

Holderff var landmand og havde sit at passe. Mødet skulle holdes om aftenen, og om eftermiddagen gik jeg alene ud i marken, en sidedal til Grejsdalen.

Der mødte jeg, stærkt grebet, i den forunderlige natur en skønhedens åbenbaring, der sammen med den unge kvindes livsskabne tvang ord frem, som ellers aldrig ville være sagt eller skrevet.

Dette er sangens historie, der for øvrigt har sin baggrund i, at hele min tidligste ungdom af naturlige grunde bragte mig i den nærmeste kontakt med sæd og høst, blomst og frugt, livets lov og livets lykke, menneskets gave og menneskets opgave.

Sproget har altid voldt mig meget besvær, fordi det aldrig på forhånd er i stand til at give sande udtryk for, hvad man oplever. Men begivenhederne kan være så talende, at sproget formes af sig selv. Hvilken herlig følelse!

September-oktober var smuk i 1919. Smukkest måske i Grejsdalen.

Men kun på den mørke nattehimmel ser vi de fjerne stjerner i deres ophøjede skønhed.

Ludvig Meinild.

Idrættens betydning

Asger Vendelbo: *Idræt i KFUM og KFUK* (De Unges Forlag)

Jeg tror, at mange af dette blads læsere ville have stort udbytte af at læse denne lille bog. Den ville nemlig rette den misforståelse, at idræt kun er for de interesserede. Idræt i KFUM og KFUK er en arbejdsgren, der ligesom mange andre er nødvendig, om de såkaldte „kristelige foreninger“ skal bestå fremover. Det er denne forståelse, bogen kan give læseren, og uden denne forståelse kan fremtiden blive endnu vanskeligere for KFUM og KFUK i Danmark, end den er i dag. Af forordet citeres:

Bogen er først og fremmest tænkt som en hjælp og vejledning for ledere, der står midt i arbejdet. Bogen er dernæst tænkt at skulle være oplysende for folk, der gerne vil vide noget om KFUM og KFUKs idrætsforbund og det arbejde, der gøres her.

Må jeg anbefale bogen. I véd, at netop denne arbejdsgren indenfor KFUM og KFUK har min interesse, og her er en vej til at stifte nærmere bekendtskab med denne. Jeg håber, I læser bogen – og at vi derefter er mange flere, der står sammen om opgaven, der angives i forbundets formålsparagraf, hvori der står: „Forbundets formål er at lede og udvikle idrætslivet indenfor KFUM og KFUK i Danmark på en sådan måde, at der sigtes mod det hele menneske (ånd, sjæl og legeme), at KFUM og KFUKs formål må fremmes, at evangeliet forkyndes i overensstemmelse med den hellige skrift og på den danske evangelisk-lutherske folkekirkes grund, så unge føres til tro på Jesus Kristus og dermed hjælpes til at tage levende del i menighedens fællesskab, vidnesbyrd og tjeneste og at leve i alle deres livs forhold som vågne, velorienterede og ansvarlige kristne mennesker.

Læs denne formålsparagraf igennem en gang til – måske får du så endnu mere brug for at læse ovennævnte bog. *Tbs. M.*

Ved Jeppes fødselsdag

den 9. marts 1969

Mel.: Bamses fødselsdag.

*At Fyn er Danmarks blomsterbed, vi jo i skolen hørte,
dog mente vi, at folk på Fyn endnu med stude kørte.
Vi har få't et andet syn, ta' kun hatten af for Fyn,
denne ø skal derfor ha' et rungende hurra.*

*Thi derfra kom en fynbopige med lidt ben i næsen,
af garderbøjde, snakkesalig, mildt og venligt væsen,
slog sig ned så langt mod vest, hvor det føg med regn og blæst,
fynbopigen nu skal ha' et rungende hurra.*

*På skolen her i Nissum var der brug for mange kræfter,
og slig en stilling var det just, at pigen ledte efter:
vævning, stoftryk, broderi, regnskabsføring oveni.
Skolen her skal også ha' et rungende hurra.*

*Hvem denne stoute fynbopige er, vi tvivler næppe,
for alle véd, at det er vores alle sammens Jeppe,
der med vældig energi maser på og hænger i.
Denne slider nu skal ha' et rungende hurra.*

*Hvert barn i nabolaget, som fik Jeppe lært at kende,
fandt hurtigt ud af, at en trofast ven de fik i hende.
De står hendes hjerte nær, alle har de Jeppe kær.
Denne børneven skal ha' et rungende hurra.*

*Og denne fynske pige Jeppe, som vi alle kender,
hun skal nu holde fødselsdag med alle sine venner.
Sikken mægtig fest vi får, for hun bli'r 50 i år.
Fødselaren nu skal ha' et rungende hurra.*

Siden sidst

Dagene længes og vinteren strenges – sådan oplever vi det igen i år. I grunden er det ganske hyggeligt – og nyttigt. Det er hyggeligt at være indendøre – ja, ligefrem ønskeligt, når det er koldt udenfor, derfor er skolearbejdet om ikke just en glæde, så dog ingen plage.

Efterskoleeleverne er igen inde i den gamle gænge, efter at erhvervspraktikken er sluttet. Nyttens af disse 14 dage kan altid diskuteres, men sikkert er det, at nogle elever nu véd, *at deres valg var det helt rigtige*. Ligeså sikkert er det, at andre véd, *at deres valg var forkert*. Derfor var dagene ikke nytteløse.

Højskoleelevernes tid her på skolen er snart forbi. Mærkeligt at det går sådan hvert eneste år. 5 mdr. – hvor er det dog en kort tid, når alt går godt – og hvor er der meget, man gerne ville nå. Gang på gang går jeg til timerne med følgende strofe i mit sind: *Benyt den tid, der glider nu*.

Vi har 3 uger tilbage – de må udnyttes dag for dag.

Medens efterskolen var ude i erhvervspraktik, benyttede vi en dag til orienteringstur for højskoleeleverne. Vi kørte tidligt hjemmefra og besøgte først fabrikken „Hammerthor“ i Hammerum, hvor der fremstilles ca. 3000 stk. herreundertøj dagligt. Dernæst så vi skjortefremstillingen og moderne kunst på skjortefabrikken Anglia. Der blev også tid til at kigge indenfor på Herning Højskole, inden vi fortærede de medbragte madpakker på Hammerum Landbrugsskole. Skolen var vært med kaffe og kage. Forstander Toftdal foreviste os skolen, og besøget sluttede på skolens avlsgård.

Turen gik videre til Herning City, der var indkøbstur m. m. Kl. 14,30 var vi igen på fabriksbesøg. Denne gang på „Egetæpper“. Her så vi fremstillingen af et af velfærdsstatens statussymboler: „*Tæppe fra væg til væg*“.

Marts måneds begyndelse stod i „torske-

gildets“ tegn. Det er slet ikke let at være skatteborger i velfærdssamfundet. Der gives meget i statstilskud, men til gengæld vil staten jo også have store procenter igen. *Gitar* – ak ja – gi og tar.

Jeppes fødselsdag blev den store begivenhed. Den overskygger alle andre – omtrent da. Den begyndte aftenen forud med middag for venner og kolleger, der festede så længe, at selve festdagen begyndte. Derpå fulgte morgensang ved eleverne og senere ved lærerfamilierne. Gratulanter kom på besøg osv. Kort sagt, vi fejrede dagen, som en sådan begivenhed fortjener.

Forude ligger Harzen-turen, der sker noget hver dag.

Elevtilmeldingen til højskolekursus april-juni er som nævnt andet sted gået i stå. Mærkeligt, når man tænker på, hvor mange der i fordums dage glædede sig over et sommerophold på vore skoler. Ikke at vi fortvivler – tiderne forandrer sig.

Stof modtages stadig til bladet.

Tbs M.



Dødsfald

Mary Damsgaard (født Volsgaard), elev 1962, er død den 6. februar, 26 år gammel.

Mary er gået hjem i troen på sin frelser.

Det er med vemod, jeg skriver denne hilsen til hendes kammerater fra 1962, for vi synes, hendes livsdag blev alt for kort, og hendes mand og to små børn på 2 og 3 år havde så meget brug for hende.

Mary blev ramt af sygdommen sidste vinter og havde tilsyneladende overstået den, men sådan skulle det ikke være. Lige efter nytår måtte hun påny indlægges på sygehuset, og da stod det både hende og hendes nærmeste klart, at tiden var kort. Mary bar sygdommen med stor tålmodighed, hendes ønske var, at tiden og smerterne ikke skulle blive for lange, og det fik hun opfyldt.

Mary hvilede i troen og sagde til sine nærmeste, at Jesus kom og hentede hende, det havde han lovet. Både Mary og hendes mand vidste, hvor de kunne hente hjælp og styrke, som kunne bære dem gennem alt det svære, og ordene stod klart: „Som dine dage er, skal din styrke være“.

Hendes frimodighed og styrke blev et levende kald til alle, som havde tilknytning til hjemmet.

Stor medfølelse samler sig om hjemmet, og mange fulgte Mary til hendes sidste hvilested.

Ære være hendes minde!

A. Kristensen (f. Volsgaard) 58.

BØGER

En bog om Christian Bartholdy. (Lohse).

Denne bog er tænkt som en mellemting mellem et festskrift og en hilsen til pastor Chr. Bartholdys 80 års dag fra venner, bekendte og personer, der gennem årenes kamp har lært ham nærmere at kende.

Bogen er ikke en roman – nærmere en samling minibiografier af personer, der kender Bartholdy – og derfor har den stor værdi. Værdien bliver endnu større, når man ser forfatternes navne og læser, hvad de skriver. Jo, Bartholdys indsats fortjener denne bog.

En humanist i Afrika. Breve til Colin M. Morris fra Kenneth D. Kaunda.

(Oversat af Karen Ochsner) 149 sider – 19,70. Unitas Forlag.

Med Zambias meget udsatte beliggenhed, hvor landet politisk er knyttet til det frie Nord, mens det økonomisk er bundet til det hvide Syd, har præsidenten, dr. Kaunda, og hans regering alle Afrikas store problemer tæt inde på livet. Ganske særligt har Ian Smiths ensidige uafhængighedserklæring i 1965 og den skærpede racekurs i Rhodesia skabt store økonomiske, politiske og diplomatiske vanskeligheder for Zambia.

Enhver, der ønsker at kende noget til forholdene i Afrika, som de tager sig ud set „inde fra“, vil have glæde og udbytte af at læse denne bog og derigennem stifte bekendtskab med en af Afrikas mest fremtrædende personligheder. Zambias præsident er både som menneske og som statsmand af usædvanligt format, og de ideer og synspunkter, der

ligger til grund for dr. Kaundas ledelse af landet, fortjener også at vække interesse her i Vest-Europa.

Colin M. Morris, som har levet mange år i det nuværende Zambia, betegner i sin introduktion til bogen Kenneth Kaunda som „en mand, der ikke er blevet ødelagt af magt, og som en eksponent for humanisme indenfor politik, hvad der måske er Zambias mest værdifulde gave til Afrika“.

Johan Exner: *Fri os fra det onde.* (Frimodt).

Det ondes problem, dvs. dets art, virkemåde og de forskellige spørgsmål i forbindelse hermed, har optaget menneskene lige fra tidernes morgen, og det er fremdeles et højaktuelt emne. Vår tids store problemer bundet dybest set i ondskab – og problemet findes overalt på jorden indenfor religion, politik, samfundsstruktur og familielivet. Læs bogen – den kunne måske være en hjælp til personlig at leve livet rigere.

Kontingentet

Tak for alle de mange kuponer, der strømmer ind i disse dage. Jeg glæder mig til at få resten i løbet af de næste 14 dage. Tak og hilsen.

„Jeppe“.

✳ Højskolepost

Vore møder

23. april: Frstrup. A. Kr.

Hvor er vandremappen 1967-68?

Efter at jeg forgæves har søgt flere gange efter vores vandremappe uden at finde den, vil jeg her prøve for sidste gang, ellers starter jeg en ny den 1. april 1969.

De, som har interesse i at være med igen, bedes meddele mig det inden nævnte dato.

Venlig hilsen

Arne Hegelund,

Kærup Mark, 7741 Frøstrup.

Gaver:

Ludvig Meinild	500,-
S. L. Sørensen 1915/16	10,-
J. Jespersen 1902	90,-
Folkepensionist 1921/22	40,-
Hanne og Bent	100,-

Ialt kr. 740,-

Hermed kvittering og hjertelig tak!

Forårskursus - Forsommerkursus

April-juni Fællesskole for unge mænd og kvinder

Sådan lyder indbydelsen, og der burde nok gøres lidt mere ud af formuleringen. Jeg havde håbet på større tilslutning, men den er udeblevet. Dog ikke at forstå sådan, at kursus aflyses, men tilmeldelserne er beskedne. Kan I give os et godt råd – en idé osv., så modtages disse med glæde.

Skriv efter vort nye program og vi sender det gerne.

Ths. M.

ELEVFEJLEN

bliver i år 21. og 22. juni - Noter allerede nu datoen

Adresseforandringer

- 67-68 Frk. Ines-Ann Lauterlein, Østerled 30, Nr. Nissum, 7620 Lemvig.
- 67-68 Frk. Inger Kjær Jensen, Grundvad, 7454 Skelhøje.
- 67-68 Frk. Connie Møller. – Fru Connie Damgaard, Holbergsvej 43, 7500 Holstebro.
- 67-68 Erik Jensen, Hovedgaden 68, Nr. Nissum, 7620 Lemvig.
- 66-67 Frk. Hanne Thuen, sygehjælperlev, Mariaro, Dronningsvej 30, 2000 København F.
- 1966 Frk. Ruth Ravn, Fynsgade 7, 7490 Aulum.
- 65-66 Kaj Jensen, Lauralyst, Tvis, 7500 Holstebro.
- 1965 Frk. Inger Kristensen, Kvindehjemmet, Jagtvej 153 B, 2200 København N.
- 64-65 Enok Berthelsen, Viborggade 22², København Ø.
- 1964 Frk. Tove Nielsen, Demstrup, 8620 Kjellerup. – Fru Tove Rasmussen, Lupinvej 68³, 8600 Silkeborg.
- 1964 Frk. Elly Gravensen, Bondetinget 7¹, 4000 Roskilde.
- 1963 Fru Eva Dahl Jensen, Elmegade 9, 7420 Hammerum.
- 61-62 Birgit og Ove Madsen, Østerlide, 8642 Grauballe.
- 60-61 Frede Mathiasen, Kirkestræde 9, 7500 Holstebro.
- 59-60 Henry Overgaard, Banevænget 14, 2770 Kastrup.
- 1958 Fru Ellen Hummelshøj, Stagstrup, 7752 Snedsted.
- 1958 Fru Anna Kristensen, Tvedvangen 241, 2730 Herlev.
- 1958 Frk. Else Vejlgard Nielsen. – Fru Else Vejlgard Christensen, KFUM, Bredgade 13, 6900 Skjern.
- 57-58 Niels Frandsen Jensen, forstander, Langesø Kollegium, Langesø, 6430 Nordborg.
- 1957 Fru Kirsten Christensen, Hvidemosegaard, Fønnesbæk, 7430 Ikast.
- 1956 Frk. Ellen Mortensen, Wesselsgade 22 B⁵, 2200 København N.
- 1947 Fru Janne Højberg, Skolestræde, Koldby, 7752 Snedsted.
- 46-47 Peder Kr. Pedersen, Vinkelvej 13, 3520 Farum.
- 1939 Fru Anna Brix, Øster Hvidbjerg, 7970 Redsted, Mors.
- 1938 Fru Else M. Hansen, Læsø Garnspinderi, 9940 Byrum.
- 1922 Frk. Dorteia Holch, Sortedams-Dosseringen 59 E¹, 2100 København Ø.
M. P. Sørensen, Sejbjerg 5, Nr. Nissum, 7620 Lemvig.

Udgivet af Nr. Nissum højskoles elev- og venneforening – Redigeret af forstander Ths. Mogensen.

CHRISTENSENS BOKTRYKKERI STRUER 21034
50
FREDERIKSBERG ALLE 22
STATENS PEDAGOGISKE SAMLING
HR J KRISTENSEN